

کهرنه فانی زام له نیوارهی تاراوگه دا

مه هاباد قهره داغی

په ناکان دالدهی پرووناکی نادهن
سه دا کان دهنگی تاساوی خه ونن له مهمله که تی بیئومیدیدا
گول شوینی بون ناکه وی به ره و باخچه کانی ناخ!
من . له هه موو دۆله فراوانه کانی نهینیدا
به دواي ناسنامه به رجه سته کانی بووندا ده گه پرام
تا بتوانم به کیلی ئاگرینی با . ده روازه کانی ئاو قفل بدهم
له قوژبنه شیداره کانی تاریکی و .
له درزه کانی دیواری شیتبووندا
له فلهسه فهی دهنگ ده گه پرام . تا بیکه م به سهنگی پیوانی لالی
وه ک هه موو کاتی
چاوه کانم و خور
عاشقانه ده یانروانیه بوشاییه کانی هیوا
لیوه کانی خوشه ویستی و من . هیلانهی ماچه په پوله ییه کان بوون
سه رده میکی نه پیوراو بوو، سه رده میکی بی میژوو
که تو .
له سه ر کۆلانه کانی راماندا
ده ستت له لقی خه ونی ئالاند و .
سه رنجت ده دایه خالیکی خاکی
من . له هه وزیکی رهنگینی هه سه ر ه تدا
ده ستنو یژم به جریوو هی خه مه کان ده گرت،
تو . جه سته ت کرد بووه به ره به سته باکان
له و ده مه بی میژوو ه دا،
له ناو چره ته می کاره ساتدا ئیمه ش دوو خالی رهش بووین
هه ر دوو کمان . شه ومان به عه شق له ت ده کرد
یه کتریمان له ئاوینهی قوولی ماته مینیدا ده دی و ماچ ده کرد
هه ر دوو کمان،

له و شوینه بی کاته دا

بیری یه کتری و،

نیشتمان و،

روونا کیمان ده کرد!

له باوهشتا بووم و بیرم ده کردی

له باوهشی نیشتماندای بووین و هه ناسه ی هه سره تمان بوی ده کیشا،

له بهر پریشکه کانی خور بووین و نه مانده بیننی و نه یده بینین

تیشکه کان کویر بوون و ئیمهش چاوبه ستر او!

له دووندی جوانیه کانیدا خه و ده بیر دینه وه

سه رمان له باوهشی تریفه و،

چاومان له هه لور که ی تیشک و،

دلمان له قه فه زی چیا کانی سه و دا یدا مات دابوو!

من . .

له چاوه سنۆبه رییه کانی باخچه دا

به دوا ی گه لا شه و نماوییه کانی گیاندا ده گه رام

شکو فه ی په ژاره کانم ده دیته وه

من دهستم به سه ر زبیراییه کانی هوشدا ده کوتا

تا یاقووته کانی ئاوه ز به دیکه م

ترۆپکه کانی مهراق په نجه یان ده ئیشاندم . . ده پرووشاندم!

تۆ . .

شان به شانی بیره وه رییه کان شه پۆلت ده دا

ههنگاو به ههنگاو . . له گه ل چرپه کاندای نهرم ده بوویته وه

له خشه خشی گه لا کان ئاوازی وشکبوونه وه . .

له گره و لرفه ی ئاگر . . تابلوی بوونت ده کیشا!

بوونیکی ساده . . وه ک پریشک

بوونیکی دردۆنگ، وه ک جوانییه کانی تاراوگه

له سه ر راسته ری ئه م ونبوونه ی داناین!

ههردوو کمان،

له بۆشاییه کی بیکۆتادا

له ناو خۆماندا له نیشتمان ده گه پراین
له توپکانی بیرماندا، له په یامی ده گه پراین . .
تاراو گه ی کۆتر و پرووبار و خهون نه بی!
ههردوو کمان،
له ئەندازه رهنگینه کانی نه ستمان،
له سیگۆشه یه کی تیز ده گه پراین،
تا له گۆشه کانیدا . .
ژیان و . .
عەشق . . و
کوردستان، قایم کهین!
ههردوو کمان،
له فەلسەفە یه ک ده گه پراین بۆ بوون
له پیناسه یه ک بۆ ونبوون
له ناویکی تر بۆ شه ر و، بۆ هه رهس و، ئاواره بوون
له مه ودا یه ک . . بۆ ئەفین و
مانایه ک بۆ خهون و . .
سه ره تایه ک بۆ گومان
له کۆتاییه ک بۆ حه سه ره ت
له قه فه زیک بۆ نائومی دی و در دۆنگی و
له وینه یه ک بۆ دوا هه والی به ره ی جهنگی نیوان ئیمه و خۆمان
له ئەفسانه یه ک بۆ قاره مانیتی و
له دۆنیکی تر بۆ ژیان!
ههردوو کمان،
له فەلسەفە یه ک ده گه پراین بۆ مردن
له مانایه ک بۆ سه ره ه لدان
له کاتیکی تر بۆ هه لگیر سانی شوپش،
له شوینیکی تر، یه کجار دوور له و مه لبه نده . . بۆ کوردستان!
دوو تیرواسکی که ناری ئاوابوون بووین و . . ئاوا نه ده بووین
دوواین تنۆکی سه هۆلی تکا بووین و . . نه ده تکان

من،
له دووهم پارچه و،
له سییه م بهش و،
له چواره م کهرتی خۆم ده گه پرام . .
تۆ،
له خویه ک ده گه رای بو ئه م جیهانه بی میژوو هی من
له پیغه مبه ری بو ئه م کهرتی بی ئه دره سانه ی جه سته م!!
...

۱۹۹۷/۵/۵

فییه نا

کوردستان پێش